

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2021/C 513/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

Съд

2021/C 513/02 Полагане на клетва от нови членове на Съда 2

2021/C 513/03 Избор на председателя на Съда 2

2021/C 513/04 Избор на заместник-председателя на Съда 2

2021/C 513/05 Избор на председателите на съставите от петима съдии 2

2021/C 513/06 Избор на първия генерален адвокат 3

2021/C 513/07 Избор на председателите на съставите от трима съдии 3

2021/C 513/08 Определяне на съставите, които разглеждат делата, посочени в член 107 от Процедурния правилник на Съда 3

2021/C 513/09 Разпределение на съдиите по състави 3

2021/C 513/10 Списъци, по които се определят членовете на съдебните състави 4

2021/C 513/11 Избор на секретар 6

Общ съд

2021/C 513/12 Полагане на клетва от нови членове на Общия съд 7

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

- 2021/C 513/13 Съединени дела C-845/19 и C-863/19: Решение на Съда (трети състав) от 21 октомври 2021 г. (преюдициални запитвания от Апелативен съд Варна — България) — Наказателни производства срещу DR (C-845/19), TS (C-863/19) (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по наказателно-правни въпроси — Директива 2014/42/ЕС — Обезпечаване и конфискация на средства и облаги от престъпна дейност в Европейския съюз — Приложно поле — Конфискация на незаконно придобити активи — Икономическа изгода, произтичаща от престъпление, за което няма осъдено лице — Член 4 — Конфискация — Член 5 — Разширена конфискация — Член 6 — Конфискация по отношение на трети лица — Условия — Конфискация на парична сума, за която трето лице претендира, че му принадлежи — Трето лице, което няма право да се конституира като страна в производството за конфискация — Член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз) 8
- 2021/C 513/14 Дело C-866/19: Решение на Съда (трети състав) от 21 октомври 2021 г. (преюдициално запитване от Sąd Najwyższy — Полша) — SC/Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie (Преюдициално запитване — Социално осигуряване на работниците мигранти — Регламент (ЕО) № 883/2004 — Член 52, параграф 1, буква б) — Работник, който е упражнявал дейност като наето лице в две държави членки — Минимален период, изискван от националното право за придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст — Отчитане на период на внасяне на осигурителни вноски, завършен съгласно законодателството на друга държава членка — Сумиране — Изчисляване на размера на изплащаното обезщетение за осигурителен стаж и възраст) 9
- 2021/C 513/15 Дело C-894/19 P: Решение на Съда (втори състав) от 21 октомври 2021 г. — Европейски парламент/UZ (Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Дисциплинарно производство — Дисциплинарно наказание — Административно разследване — Член 41, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Изискване за обективна безпристрастност — Насрешна жалба — Отхвърляне на искане за съдействие — Член 41, параграф 2 от Хартата на основните права — Право на изслушване) 9
- 2021/C 513/16 Дело C-80/20: Решение на Съда (пети състав) от 21 октомври 2021 г. (преюдициално запитване от Tribunalul București — Румъния) — Wilo Salmson France SAS/Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți (Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Членове 167 — 171 и член 178, буква а) — Право на приспадане на ДДС — Възстановяване на ДДС на данъчнозадължени лица, установени в държава членка, различна от държавата членка по възстановяване — Притежаване на фактура — Директива 2008/9/ЕО — Отхвърляне на заявлението за възстановяване — „Сторниране“ на фактурата от доставчика — Издаване на нова фактура — Ново заявление за възстановяване — Отхвърляне) 10
- 2021/C 513/17 Дело C-282/20: Решение на Съда (десети състав) от 21 октомври 2021 г. (преюдициално запитване от Специализиран наказателен съд — България) — наказателно производство срещу ZX (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Директива 2012/13/ЕС — Право на информация в наказателното производство — Член 6, параграф 3 — Права на заподозрените лица и на обвиняемите да бъдат информирани за правата им — Членове 47 и 48 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Национално законодателство, което не предвижда процесуален ред за отстраняване след разпоредителното заседание на неяснота и непълнота, опорочаващи съдържанието на обвинителния акт) 11
- 2021/C 513/18 Дело C-393/20: Решение на Съда (осми състав) от 21 октомври 2021 г. (преюдициално запитване от Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie — Полша) — T.B., D. sp. z. o. o./G. I. A/S (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Съдебна компетентност и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела — Регламент (ЕС) № 1215/2012 — Компетентност в областта на застраховането — Член 11, параграф 1, буква б) — Член 12 — Член 13, параграф 2 — Действие по отношение на лицата — Понятието „увредена страна“ — Професионален участник в оборота — Специална компетентност — Член 7, точка 2) 12

2021/C 513/19	Дело C-396/20: Решение на Съда (трети състав) от 21 октомври 2021 г. (преюдициално запитване от Kúria — Унгария) — SNER Equipment Pooling NV/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Правила за възстановяването на ДДС на данъчнозадължени лица, неустановени в държавата членка по възстановяване — Директива 2008/9/ЕО — Член 20, параграф 1 — Искане за допълнителна информация от държавата членка по възстановяване — Данни, които могат да бъдат предмет на искане за допълнителна информация — Несъответствие между размера на ДДС, посочен в заявлението за възстановяване, и размера в представените фактури — Принцип на добра администрация — Принцип на неутралитет на ДДС — Преклузивен срок — Последници във връзка с поправянето на допуснатата от данъчнозадълженото лице грешка)	13
2021/C 513/20	Дело C-402/20 P: Решение на Съда (осми състав) от 21 октомври 2021 г. — Lípidos Santiga, SA/Европейска комисия (Обжалване — Енергопотребление — Директива (ЕС) 2018/2001 — Насърчаване на използването на енергия от възобновяеми източници — Ограничаване на използването на биогорива, произведени от хранителни и фуражни култури — Делегиран регламент (ЕС) 2019/807 — Определяне на суровините с висок риск от непреки промени в земеползването (НПЗ) — Палмово масло — Жалба за отмяна — Условието дадено физическо или юридическо лице да е пряко засегнато — Недопустимост)	13
2021/C 513/21	Дело C-23/21: Определение на Съда (шести състав) от 23 септември 2021 г. (преюдициално запитване от Gericht Erster Instanz Eupen — Белгия) — IO/Wallonische Region (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Член 49 ДФЕС — Свобода на установяване — Движение по пътищата — Водач с местоживеење в една държава членка — Автомобил, регистриран в друга държава членка — Автомобил, предоставен на разположение на управляващия съдружник на дружество, установено в тази друга държава членка — Задължение за регистрация в първата държава членка)	14
2021/C 513/22	Дело C-30/21: Определение на Съда (шести състав) от 21 септември 2021 г. (преюдициално запитване от Amtsgericht Lennestadt — Германия) — Nemzeti Útdíjfizetési Szolgáltató Zrt./NW (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Регламент (ЕС) № 1215/2012 — Член 1, параграф 1 — Материален обхват — Понятие за граждански и търговски дела — Производство, водено с цел събиране на такса за използване на платен път)	15
2021/C 513/23	Дело C-510/21: Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 19 август 2021 г. — DB/Austrian Airlines AG	15
2021/C 513/24	Дело C-519/21: Преюдициално запитване от Curtea de Apel Cluj (Румъния), постъпило на 24 август 2021 г. — ASA/DGRFP Cluj	16
2021/C 513/25	Дело C-522/21: Преюдициално запитване от Pfälzisches Oberlandesgericht (Германия), постъпило на 24 август 2021 г. — MS/Saatgut Treuhandverwaltungs GmbH	17
2021/C 513/26	Дело C-524/21: Преюдициално запитване от Curtea de Apel București (Румъния), постъпило на 24 август 2021 г. — IG/Agenția Județeană de Ocupare a Forței de Muncă Ilfov	17
2021/C 513/27	Дело C-525/21: Преюдициално запитване от Curtea de Apel București (Румъния), постъпило на 24 август 2021 г. — Agenția Municipală pentru Ocuparea Forței de Muncă București/IM	18
2021/C 513/28	Дело C-555/21: Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 9 септември 2021 г. — UniCredit Bank Austria AG/Verein für Konsumenteninformation	19
2021/C 513/29	Дело C-577/21: Преюдициално запитване, отправено от Софийски градски съд (България) на 20 септември 2021 година — LM и NO / HUK-COBURG-Allgemeine Versicherung AG	20
2021/C 513/30	Дело C-596/21: Преюдициално запитване от Finanzgericht Nürnberg (Германия), постъпило на 28 септември 2021 г. — A/Finanzamt M	20
2021/C 513/31	Дело C-603/21 P: Жалба, подадена на 28 септември 2021 г. от Unie van Professionele Transporteurs en Logistieke Ondernemers (UPTR) срещу определението, постановено от Общия съд (осми състав) на 28 юли 2021 г. по дело T-634/20, UPTR/Парламент и Съвет	21

2021/C 513/32	Дело C-605/21: Преюдициално запитване от Městský soud v Praze (Чешка република), постъпило на 30 септември 2021 г. — Heureka Group a.s./Google LLC	22
2021/C 513/33	Дело C-606/21: Преюдициално запитване от Cour d'appel de Paris (Франция), постъпило на 30 септември 2021 г. — Doctipharma SAS/Union des Groupements de pharmaciens d'officine (UDGPO), Pictime Coreyre	23
2021/C 513/34	Дело C-633/21: Иск, предявен на 14 октомври 2021 г. — Европейска комисия/Република Гърция . .	24
2021/C 513/35	Дело C-258/20: Определение на председателя на Съда от 24 септември 2021 г. (преюдициално запитване, отправено от Juzgado de lo Social nº 1 de Barcelona — Испания) — HV/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)	25
2021/C 513/36	Дело C-689/20: Определение на председателя на Съда от 21 септември 2021 г. (преюдициално запитване, отправено от Софийски районен съд — България) — „Банка ДСК“ ЕАД/RP	25
2021/C 513/37	Дело C-336/21: Определение на председателя на Съда от 20 септември 2021 г. (преюдициално запитване, отправено от Landesgericht Korneuburg — Австрия) — L GmbH/F GmbH, BW, SW	25
Общ съд		
2021/C 513/38	Дело T-503/20: Решение на Общия съд от 22 септември 2021 г. — Т и Д Контролни системи/EUIPO — Сигматрон (Апарати и устройства за сигнализация) (Промислен дизайн на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Регистриран промишлен дизайн на Общността, представляващ апарати и устройства за сигнализация — Предходен промишлен дизайн на Общността — Основание за обявяване на недействителност — Липса на оригиналност — Обявяване на предходния промишлен дизайн за недействителен — Липса на последици — Оповестяване на предходния промишлен дизайн — Информирания потребител — Степен на свобода на автора — Липса на различно общо впечатление — Член 6 и член 25, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 6/2002)	26
2021/C 513/39	Дело T-201/18: Определение на Общия съд от 28 октомври 2021 г. — Diusa Rendering и Assograssi/Комисия (Обществено здраве — Правила за превенция, контрол и ликвидиране на някои трансмисивни спонгиформни енцефалопатии — Забрана за износ на органични торове и подобрители на почвата, получени от материали от категория 2 — Незапочване от Комисията на процедура за преразглеждане на забраната — Иск за установяване на неправомерно бездействие — Предлагане на проект за мерки за преустановяване на неправомерното бездействие — Липса на основание за произнасяне)	26
2021/C 513/40	Дело T-329/20: Определение на Общия съд от 25 октомври 2021 г. — 4V Company/EUIPO — Deenz (Висулка (бижу) (Промислен дизайн на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Регистриран промишлен дизайн на Общността, представляващ висулка (бижу) — Поддържане на промишления дизайн в изменен вид — Член 25, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 6/2002 — Правен интерес — Недопустимост)	27
2021/C 513/41	Дело T-510/20: Определение на Общия съд от 22 октомври 2021 г. — Fachverband Spielhallen и LM/Комисия (Държавни помощи — Данъчно третиране на операторите на публични казина в Германия — Оплакване — Фаза на предварително разглеждане — Решение на Комисията, с което се установява липсата на държавна помощ — Условия за започване на официална процедура за разследване — Сериозни трудности — Понятие „държавна помощ“ — Прехвърляне на печалби — Предимство — Избирателност — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)	28
2021/C 513/42	Дело T-22/21: Определение на Общия съд от 22 октомври 2021 г. — Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior/Комисия (Жалба за отмяна — Инструмент за предприемаческа помощ — Трета държава — Национална обществена поръчка — Прекратяване на договора от възлагащия орган — Искане за привеждане в изпълнение от възлагащия орган на банкова гаранция — Приподписване от началника на делегацията на Европейския съюз в третата държава или от неговия заместник — Липса на компетентност)	28
2021/C 513/43	Дело T-297/21 R: Определение на председателя на Общия съд от 25 октомври 2021 г. — Troyc Chemical Company и Troyc/Комисия (Обезпечително производство — Биоциди — Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/348 — Одобряване на карбендазим като съществуващо активно вещество за употреба в биоциди от продуктови типове 7 (консерванти за покрития) и 10 (консерванти за зидария) — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)	29
2021/C 513/44	Дело T-603/21: Жалба, подадена на 14 септември 2021 г. — WO/EIPO	29

2021/C 513/45	Дело T-631/21: Жалба, подадена на 27 септември 2021 г. — VZ/ЕЦБ	30
2021/C 513/46	Дело T-686/21: Жалба, подадена на 25 октомври 2021 г. — energy cake/EUIPO — Foodtastic (ENERGY CAKE)	32
2021/C 513/47	Дело T-688/21: Жалба, подадена на 25 октомври 2021 г. — BNP Paribas Public Sector/ЕСП	32
2021/C 513/48	Дело T-689/21: Жалба, подадена на 22 октомври 2021 г. — Auken и др./Комисия	34
2021/C 513/49	Дело T-690/21: Жалба, подадена на 25 октомври 2021 г. — LW Capital/Комисия	35
2021/C 513/50	Дело T-691/21: Жалба, подадена на 27 октомври 2021 г. — Alcogroup и Alcodis/Комисия	35
2021/C 513/51	Дело T-473/19: Определение на Общия съд от 20 октомври 2021 г. — Diageo и др./Комисия	36
2021/C 513/52	Дело T-476/19: Определение на Общия съд от 20 октомври 2021 г. — AstraZeneca и др./Комисия	36
2021/C 513/53	Дело T-628/19: Определение на Общия съд от 27 октомври 2021 г. — Teva/Комисия и ЕМА	36
2021/C 513/54	Дело T-515/20: Определение на Общия съд от 26 октомври 2021 г. — Puma/EUIPO — Caterpillar (SPEEDCAT)	37
2021/C 513/55	Дело T-708/20: Определение на Общия съд от 28 октомври 2021 г. — TrekStor/EUIPO (e.Gear)	37

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2021/C 513/01)

Последна публикация

ОВ С 502, 13.12.2021 г.

Предишни публикации

ОВ С 490, 6.12.2021 г.

ОВ С 481, 29.11.2021 г.

ОВ С 471, 22.11.2021 г.

ОВ С 462, 15.11.2021 г.

ОВ С 452, 8.11.2021 г.

ОВ С 431, 25.10.2021 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

СЪД

Полагане на клетва от нови членове на Съда

(2021/C 513/02)

На 7 октомври 2021 г. пред Съда положиха клетва г-н Gavalec, г-жа Spineanu-Matei, г-н Gratsias, г-н Csehi и г-жа Arastey Sahún, назначени за съдии в Съда за периода от 7 октомври 2021 г. до 6 октомври 2027 г. с решения от 19 февруари 2021 г. ⁽¹⁾, 21 април 2021 г. ⁽²⁾, 2 юни 2021 г. ⁽³⁾ и 7 юли 2021 г. ⁽⁴⁾ на представителите на правителствата на държавите — членки на Европейския съюз.

На 7 октомври 2021 г. пред Съда положиха клетва г-н Emiliou, г-жа Ćareta и г-жа Medina, назначени за генерални адвокати в Съда за периода от 7 октомври 2021 г. до 6 октомври 2027 г. с решения от 21 април 2021 г. ², 7 юли 2021 г. ⁴ и 8 септември 2021 г. ⁽⁵⁾ на представителите на правителствата на държавите — членки на Европейския съюз.

На 7 октомври 2021 г. пред Съда положи клетва г-н Collins, назначен за генерален адвокат в Съда за периода от 7 октомври 2021 г. до 6 октомври 2024 г. с решение от 8 септември 2021 г. ⁵ на представителите на правителствата на държавите — членки на Европейския съюз.

Избор на председателя на Съда

(2021/C 513/03)

На събрание от 8 октомври 2021 г. съдиите на Съда избраха, на основание член 8, параграф 1 от Процедурния правилник, г-н Lenaerts за председател на Съда за периода от 8 октомври 2021 г. до 6 октомври 2024 г.

Избор на заместник-председателя на Съда

(2021/C 513/04)

На събрание от 8 октомври 2021 г. съдиите на Съда избраха, на основание член 8, параграф 4 от Процедурния правилник, г-н Vau Larsen за заместник-председател на Съда за периода от 8 октомври 2021 г. до 6 октомври 2024 г.

Избор на председателите на съставите от петима съдии

(2021/C 513/05)

На събрание от 8 октомври 2021 г. съдиите на Съда избраха, на основание член 12, параграф 1 от Процедурния правилник, г-н Арабаджиев за председател на първи състав, г-жа Prechal за председател на втори състав, г-жа Jürgimäe за председател на трети състав, г-н Lycourgos за председател на четвърти състав и г-н Regan за председател на пети състав за периода от 8 октомври 2021 г. до 6 октомври 2024 г.

⁽¹⁾ ОВ L 64, 24.2.2021 г., стр. 4.

⁽²⁾ ОВ L 176, 19.5.2021 г., стр. 3.

⁽³⁾ ОВ L 201, 8.6.2021 г., стр. 28.

⁽⁴⁾ ОВ L 243, 9.7.2021 г., стр. 45.

⁽⁵⁾ ОВ L 319, 10.9.2021 г., стр. 4.

Избор на първия генерален адвокат

(2021/C 513/06)

На събрание от 8 октомври 2021 г. генералните адвокати избраха, на основание член 14, параграф 1 от Процедурния правилник, г-н Szrupag за първи генерален адвокат за периода от 8 октомври 2021 г. до 6 октомври 2024 г.

Избор на председателите на съставите от трима съдии

(2021/C 513/07)

На събрание от 11 октомври 2021 г. съдиите на Съда избраха, на основание член 12, параграф 2 от Процедурния правилник, г-жа Ziemele за председател на шести състав, г-н Passer за председател на седми състав, г-н Jääskinen за председател на осми състав, г-н Rodin за председател на девети състав и г-н Jarukaitis за председател на десети състав за периода от 11 октомври 2021 г. до 6 октомври 2022 г.

Определяне на съставите, които разглеждат делата, посочени в член 107 от Процедурния правилник на Съда

(2021/C 513/08)

На общото събрание от 11 октомври 2021 г. Съдът определи, на основание член 11, параграф 2 от Процедурния правилник, че за периода от 11 октомври 2021 г. до 6 октомври 2022 г. делата, посочени в член 107 от този правилник, ще се разглеждат от първи и втори състав.

Разпределение на съдиите по състави

(2021/C 513/09)

На общото събрание от 11 октомври 2021 г. Съдът реши да разпредели съдиите в съставите от петима съдии, както следва:

Първи състав

г-н Арабаджиев, председател на състава,

г-н von Danwitz, г-н Xuereb, г-н Kumin и г-жа Ziemele, съдии

Втори състав

г-жа Prechal, председател на състава,

г-н Biltgen, г-н Wahl, г-н Passer и г-жа Arastey Sahún, съдии

Трети състав

г-жа Jürimäe, председател на състава,

г-н Safjan, г-н Piçarra, г-н Jääskinen и г-н Gavalec, съдии

Четвърти състав

г-н Lycourgos, председател на състава,

г-н Bonichot, г-н Rodin, г-жа Rossi и г-жа Spineanu-Matei, съдии

Пети състав

г-н Regan, председател на състава,

г-н Plešič, г-н Jarukaitis, г-н Gratsias и г-н Csehi, съдии

На общото събрание от 11 октомври 2021 г. Съдът реши да разпредели съдиите в съставите от трима съдии, както следва:

Шести състав

г-жа Ziemele, председател на състава,

г-н von Danwitz, г-н Xuereb и г-н Kumin, съдии

Седми състав

г-н Passer, председател на състава,

г-н Biltgen, г-н Wahl и г-жа Arastey Sahún, съдии

Осми състав

г-н Jääskinen, председател на състава,

г-н Safjan, г-н Piçarra и г-н Gavalec, съдии

Девети състав

г-н Rodin, председател на състава,

г-н Bonichot, г-жа Rossi и г-жа Spineanu-Matei, съдии

Десети състав

г-н Jarukaitis, председател на състава,

г-н Plešič, г-н Gratsias и г-н Csehi, съдии

На общото събрание от 11 октомври 2021 г. Съдът реши освен това да разпредели заместник-председателя в първи и в шести състав за нуждите на делата, по които той има функцията на съдия докладчик и които Съдът ще разпредели съответно на състав от петима съдии и на състав от трима съдии.

Съдът реши също така да разпредели председателите на съставите от петима съдии в състави от трима съдии за целите на всички дела, по които те имат функцията на съдия докладчик и които Съдът ще разпредели на такъв съдебен състав. Вследствие на това Съдът реши да разпредели г-н Арабаджиев в шести състав, г-жа Prechal — в седми състав, г-жа Jürimäe — в осми състав, г-н Luscovgos — в девети състав и г-н Regan — в десети състав.

Списъци, по които се определят членовете на съдебните състави

(2021/C 513/10)

На общото събрание от 13 октомври 2021 г. Съдът изготви списъка, по който се определят членовете на големия състав, както следва:

г-н Plešič

г-жа Spineanu-Matei

г-н Bonichot

г-н Csehi
г-н von Danwitz
г-н Gavalec
г-н Safjan
г-жа Arastey Sahún
г-н Rodin
г-н Gratsias
г-н Biltgen
г-н Passer
г-н Xuereb
г-жа Ziemele
г-н Piçarra
г-н Wahl
г-жа Rossi
г-н Jääskinen
г-н Jarukaitis
г-н Kumin

На общото събрание от 13 октомври 2021 г. Съдът изготви списъците, по които се определят членовете на съставите от петима съдии, както следва:

Първи състав:

г-н von Danwitz
г-жа Ziemele
г-н Xuereb
г-н Kumin

Втори състав:

Biltgen
г-жа Arastey Sahún
г-н Wahl
г-н Passer

Трети състав:

г-н Safjan
г-н Gavalec
г-н Piçarra
г-н Jääskinen

Четвърти състав:

г-н Bonichot
г-жа Spineanu-Matei
г-н Rodin
г-жа Rossi

Пети състав:

г-н Plešič

г-н Csehi

г-н Jarukaitis

г-н Gratsias

На общото събрание от 13 октомври 2021 г. Съдът изготви списъците, по които се определят членовете на съставите от трима съдии, както следва:

Шести състав

г-н von Danwitz

г-н Xuereb

г-н Kumin

Седми състав

г-н Biltgen

г-н Wahl

г-жа Arastey Sahún

Осми състав

г-н Safjan

г-н Piçarra

г-н Gavalec

Девети състав

г-н Bonichot

г-жа Rossi

г-жа Spineanu-Matei

Десети състав

г-н Plešič

г-н Gratsias

г-н Csehi

Избор на секретар

(2021/C 513/11)

На събрание от 26 октомври 2021 г. съдите и генералните адвокати на Съда решиха, в съответствие с член 18, параграф 4 от Процедурния правилник, да подновят мандата на г-н Calot Escobar като секретар на Съда за периода от 7 октомври 2022 г. до 6 октомври 2028 г.

ОБЩ СЪД

Полагане на клетва от нови членове на Общия съд

(2021/C 513/12)

На 6 юли 2021 г. пред Съда положи клетва г-жа Vrkan, назначена за съдия в Общия съд на Европейския съюз за периода от 10 юни 2021 г. до 31 август 2025 г. с решение от 2 юни 2021 г. ⁽¹⁾ на представителите на правителствата на държавите — членки на Европейския съюз.

На 27 септември 2021 г. пред Съда положи клетва г-н Zilgalvis, назначен за съдия в Общия съд на Европейския съюз за периода от 10 септември 2021 г. до 31 август 2025 г. с решение от 8 септември 2021 г. ⁽²⁾ на представителите на правителствата на държавите — членки на Европейския съюз.

На 27 октомври 2021 г. пред Съда положиха клетва г-н Kecsmár и г-н Gálea, назначени за съдии в Общия съд на Европейския съюз за периода от 18 октомври 2021 г. до 31 август 2022 г. с решение от 13 октомври 2021 г. ⁽³⁾ на представителите на правителствата на държавите — членки на Европейския съюз.

⁽¹⁾ OB L 203 от 9.6.2021 г., стр. 16.

⁽²⁾ OB L 319 от 10.9.2021 г., стр. 5.

⁽³⁾ OB L 368 от 18.10.2021 г., стр. 4.

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (трети състав) от 21 октомври 2021 г. (преюдициални запитвания от Апелативен съд Варна — България) — Наказателни производства срещу DR (C-845/19), TS (C-863/19)

(Съединени дела C-845/19 и C-863/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Директива 2014/42/ЕС — Обезпечаване и конфискация на средства и облиги от престъпна дейност в Европейския съюз — Приложно поле — Конфискация на незаконно придобити активи — Икономическа изгода, произтичаща от престъпление, за което няма осъдено лице — Член 4 — Конфискация — Член 5 — Разширена конфискация — Член 6 — Конфискация по отношение на трети лица — Условия — Конфискация на парична сума, за която трето лице претендира, че му принадлежи — Трето лице, което няма право да се конституира като страна в производството за конфискация — Член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз)

(2021/C 513/13)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Апелативен съд Варна

Страни в главното производство

DR (C-845/19), TS (C-863/19),

при участието на: Окръжна прокуратура Варна

Диспозитив

- 1) Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за обезпечаване и конфискация на средства и облиги от престъпна дейност в Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че държането на наркотични вещества с цел разпространението им попада в приложното ѝ поле дори когато всички елементи от състава на това престъпление са ограничени в една-единствена държава членка.
- 2) Директива 2014/42 трябва да се тълкува в смисъл, че не предвижда само конфискацията на имущество, което съставлява икономическа изгода, произтичаща от престъплението, за което извършителят на това престъпление е бил осъден, а че предвижда и конфискацията на имущество, което принадлежи на извършителя и за което сезираният с делото национален съд е убеден, че е придобито чрез друго престъпно поведение, при спазване на гаранциите, предвидени в член 8, параграф 8 от тази директива, и при условие че престъплението, за което посоченият извършител е осъден, е сред изброените в член 5, параграф 2 от посочената директива, и че това престъпление може да доведе пряко или косвено до икономическа полза по смисъла на същата директива.

- 3) Член 8, параграфи 1, 7 и 9 от Директива 2014/42 във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която позволява отнемането в полза на държавата на имущество, за което се твърди, че принадлежи на лице, различно от извършителя на престъплението, без това лице да има възможност да се конституира като страна в производството за конфискация.

(¹) ОВ С 68, 2.3.2020 г.

Решение на Съда (трети състав) от 21 октомври 2021 г. (преюдициално запитване от Sąd Najwyższy — Полша) — SC/Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie

(Дело C-866/19) (¹)

(Преюдициално запитване — Социално осигуряване на работниците мигранти — Регламент (ЕО) № 883/2004 — Член 52, параграф 1, буква б) — Работник, който е упражнявал дейност като наето лице в две държави членки — Минимален период, изискван от националното право за придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст — Отчитане на период на внасяне на осигурителни вноски, завършен съгласно законодателството на друга държава членка — Сутиране — Изчисляване на размера на изплащаното обезщетение за осигурителен стаж и възраст)

(2021/С 513/14)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Najwyższy

Страни в главното производство

Жалбоподател: SC

Ответник: Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie

Диспозитив

Член 52, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност трябва да се тълкува в смисъл, че за нуждите на определянето на границата, която в съответствие с националното законодателство не могат да надвишават периодите, през които не са внасяни осигурителни вноски, спрямо периодите, през които такива са внасяни, компетентната институция на съответната държава членка трябва — при изчисляването на теоретичния размер на обезщетението, посочен в подточка i) от тази разпоредба — да вземе предвид всички осигурителни периоди, включително завършените съгласно законодателството на други държави членки, докато изчисляването на действителния размер на обезщетението, посочен в подточка ii) от въпросната разпоредба, се извършва с оглед само на осигурителните периоди, завършени съгласно законодателството на съответната държава членка.

(¹) ОВ С 61, 24.2.2020 г.

Решение на Съда (втори състав) от 21 октомври 2021 г. — Европейски парламент/UZ

(Дело C-894/19 P) (¹)

(Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Дисциплинарно производство — Дисциплинарно наказание — Административно разследване — Член 41, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Изискване за обективна безпристрастност — Насрещна жалба — Отхвърляне на искане за съдействие — Член 41, параграф 2 от Хартата на основните права — Право на изслушване)

(2021/С 513/15)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Европейски парламент (представители: V. Montebello-Demogeot и I. Lázaro Betancor)

Друга страна в производството: UZ (представител: J.-N. Louis, avocat)

Диспозитив

- 1) Отхвърля главната жалба и насрещната жалба.
- 2) Осъжда Европейския парламент да заплати съдебните разноски, свързани с главната жалба.
- 3) Осъжда UZ да заплати съдебните разноски, свързани с насрещната жалба.

(¹) ОВ С 77, 9.3.2020 г.

Решение на Съда (пети състав) от 21 октомври 2021 г. (преюдициално запитване от Tribunalul București — Румъния) — Wilo Salmson France SAS/Агенția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Агенția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Дело C-80/20) (¹)

(Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Членове 167 — 171 и член 178, буква а) — Право на приспадане на ДДС — Възстановяване на ДДС на данъчнозадължени лица, установени в държава членка, различна от държавата членка по възстановяване — Притежаване на фактура — Директива 2008/9/ЕО — Отхвърляне на заявлението за възстановяване — „Сторниране“ на фактурата от доставчика — Издаване на нова фактура — Ново заявление за възстановяване — Отхвърляне)

(2021/C 513/16)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul București

Страни в главното производство

Жалбоподател: Wilo Salmson France SAS

Ответници: Агенția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Агенția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Диспозитив

- 1) Членове 167—171 и 178 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, изменена с Директива 2010/45/ЕС на Съвета от 13 юли 2010 г., както и Директива 2008/9/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008 година за определяне на подробни правила за възстановяването на данъка върху добавената стойност, предвидено в Директива 2006/112, на данъчнозадължени лица, неустановени в държавата членка по възстановяване, но установени в друга държава членка, трябва да се тълкуват в смисъл, че правото на възстановяване на данъка върху добавената стойност (ДДС), с който е обложена доставка на стоки, не може да се упражни от данъчнозадължено лице, установено не в държавата членка по възстановяване, а в друга държава членка, ако това данъчнозадължено лице не притежава фактура по смисъла на Директива 2006/112, изменена с Директива 2010/45, във връзка с покупката на съответните стоки. Само в случай, че документът страда от такива пороци, които лишават националната данъчна администрация от необходимите данни, на които следва да се основава заявлението за възстановяване, е възможно да се приеме, че такъв документ не е „фактура“ по смисъла на Директива 2006/112, изменена с Директива 2010/45.
- 2) Членове 167—171 и 178 от Директива 2006/112, изменена с Директива 2010/45, както и член 14, параграф 1, буква а), първа хипотеза от Директива 2008/9 трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат отхвърлянето на заявление за възстановяване на данъка върху добавената стойност (ДДС), отнасящо се за определен период на възстановяване единствено поради това, че ДДС е станал изискуем през предходен период на възстановяване, а е бил фактуриран едва през въпросния определен период.

- 3) Членове 167—171 и 178 от Директива 2006/112, изменена с Директива 2010/45, както и Директива 2008/9 трябва да се тълкуват в смисъл, че едностранното анулиране на фактура от доставчика, след като държавата членка по възстановяване е приела решение за отхвърляне на заявлението за възстановяване на данъка върху добавената стойност (ДДС), основаващо се на тази фактура, при положение че това решение вече е станало окончателно, последвано от издаването на нова фактура във връзка със същите доставки от този доставчик през последващ период на възстановяване, без оспорване на самите доставки, няма никакво значение за съществуването на правото на възстановяване на ДДС, което вече е било упражнено, нито за периода, във връзка с който то трябва да бъде упражнено.

(¹) ОВ С 279, 24.8.2020 г.

Решение на Съда (десети състав) от 21 октомври 2021 г. (преюдициално запитване от Специализиран наказателен съд — България) — наказателно производство срещу ZX

(Дело C-282/20) (¹)

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Директива 2012/13/ЕС — Право на информация в наказателното производство — Член 6, параграф 3 — Права на заподозрените лица и на обвиняемите да бъдат информирани за правата и т. — Членове 47 и 48 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Национално законодателство, което не предвижда процесуален ред за отстраняване след разпоредителното заседание на неяснота и непълнота, опорочаващи съдържанието на обвинителния акт)

(2021/C 513/17)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Специализиран наказателен съд

Страна в главното наказателно производство

ZX

при участието на: Специализирана прокуратура

Диспозитив

- 1) Член 6, параграф 3 от Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 година относно правото на информация в наказателното производство и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национално законодателство, което не предвижда процесуален ред за отстраняване, след разпоредителното заседание по наказателно дело, на неяснота и непълнота, които опорочават съдържанието на обвинителния акт и нарушават правото на обвиняемия да му бъде предоставена подробна информация относно обвинението.
- 2) Член 6, параграф 3 от Директива 2012/13 и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че запитващата юрисдикция е длъжна, доколкото е възможно, да направи съответстващо тълкуване на националното законодателство относно изменението на обвинението, което тълкуване да даде възможност на прокурора в съдебното заседание да отстрани опорочаващата съдържанието на обвинителния акт неяснота и непълнота по начин, при който правото на защита на обвиняемия е действително и реално защитено. Само ако приеме, че съответстващо тълкуване в този смисъл не е възможно, запитващата юрисдикция следва да остави без приложение националната разпоредба, която забранява прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на прокурора за съставяне на нов обвинителен акт.

(¹) ОВ С 287, 31.8.2020 г.

Решение на Съда (осми състав) от 21 октомври 2021 г. (преюдициално запитване от Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie — Полша) — T.V., D. sp. z. o. o./G. I. A/S

(Дело C-393/20) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Съдебна компетентност и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела — Регламент (ЕС) № 1215/2012 — Компетентност в областта на застраховането — Член 11, параграф 1, буква б) — Член 12 — Член 13, параграф 2 — Действие по отношение на лицата — Понятието „увредена страна“ — Професионален участник в оборота — Специална компетентност — Член 7, точка 2)

(2021/C 513/18)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie

Страни в главното производство

Ищци: T.V., D. sp. z. o. o.

Ответник: G. I. A/S

Диспозитив

- 1) Член 13, параграф 2 във връзка с член 11, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че на него не може да се позове дружество, което срещу предоставяни от него услуги на лицето, пряко пострадало при пътнотранспортно произшествие, във връзка с произтеклата от произшествието вреда е придобило от това лице вземането за застрахователни обезщетения, за да поиска изплащането му от застрахователя на причинителя на произшествието, без същевременно да упражнява професионална дейност по събиране на такива вземания.
- 2) Член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2012 трябва да се тълкува в смисъл, че на него може да се позове професионален участник в оборота, който чрез договор за прехвърляне на права е придобил вземането на лицето, пострадало при пътнотранспортно произшествие, с цел да предяви пред правораздавателните органи на държавата членка по мястото на настъпване на вредоносното събитие иск относно деликт или квазиделикт срещу застрахователя на причинителя на произшествието, седалището на който застраховател е на територията на държава членка, различна от тази по мястото на настъпване на вредоносното събитие, стига да са изпълнени условията за прилагане на тази разпоредба, а това трябва да се провери от запитващата юрисдикция.

⁽¹⁾ ОВ С 423, 7.12.2020 г.

Решение на Съда (трети състав) от 21 октомври 2021 г. (преюдициално запитване от Kúria — Унгария) — CHER Equipment Pooling NV/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Дело C-396/20) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Правила за възстановяването на ДДС на данъчнозадължени лица, неустановени в държавата членка по възстановяване — Директива 2008/9/ЕО — Член 20, параграф 1 — Искане за допълнителна информация от държавата членка по възстановяване — Данни, които могат да бъдат предмет на искане за допълнителна информация — Несъответствие между размера на ДДС, посочен в заявлението за възстановяване, и размера в представените фактури — Принцип на добра администрация — Принцип на неутралитет на ДДС — Преклузивен срок — Последстви във връзка с поправянето на допусната от данъчнозадълженото лице грешка)

(2021/C 513/19)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Kúria

Страни в главното производство

Жалбоподател: CHER Equipment Pooling NV

Ответник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Диспозитив

Член 20, параграф 1 от Директива 2008/9/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008 година за определяне на подробни правила за възстановяването на данъка върху добавената стойност, предвидено в Директива 2006/112/ЕО, на данъчнозадължени лица, неустановени в държавата членка по възстановяване, но установени в друга държава членка, разглеждан във връзка с принципите на данъчен неутралитет и на добра администрация, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска данъчната администрация на държавата членка по възстановяване, в случай че тя е сигурна, евентуално с оглед на представената от данъчнозадълженото лице допълнителна информация, че размерът на действително платения по получени доставки данък добавена стойност, който е посочен в приложената към заявлението за възстановяване фактура, е по-голям от този, посочен в това заявление, да извърши възстановяване на данък добавена стойност само до размера на последно посочената сума, без предварително да прикани с дължимата грижа и чрез средствата, които смята за най-подходящи, данъчнозадълженото лице да коригира заявлението си за възстановяване със заявление, за което се приема, че е подадено към датата на първоначалното заявление.

⁽¹⁾ ОВ С 423, 7.12.2020 г.

Решение на Съда (осми състав) от 21 октомври 2021 г. — LÍpidos Santiga, SA/Европейска комисия

(Дело C-402/20 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Енергопотребление — Директива (ЕС) 2018/2001 — Насърчаване на използването на енергия от възобновяеми източници — Ограничаване на използването на биогорива, произведени от хранителни и фуражни култури — Делегиран регламент (ЕС) 2019/807 — Определяне на суровините с висок риск от непреки промени в земеползването (НПЗ) — Палмово масло — Жалба за отмяна — Условието дадено физическо или юридическо лице да е пряко засегнато — Недопустимост)

(2021/C 513/20)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: LÍpidos Santiga, SA (представител: P. Muñiz Fernández, abogado)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: B. De Meester и K. Talabér-Ritz)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда LÍpidos Santiga SA да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 348, 19.10.2020 г.

Определение на Съда (шести състав) от 23 септември 2021 г. (преюдициално запитване от Gericht Erster Instanz Eupen — Белгия) — Ю/Wallonische Region

(Дело C-23/21) (¹)

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Член 49 ДФЕС — Свобода на установяване — Движение по пътищата — Водач с местоживееие в една държава членка — Автомобил, регистриран в друга държава членка — Автомобил, предоставен на разположение на управляващия съдружник на дружество, установено в тази друга държава членка — Задължение за регистрация в първата държава членка)

(2021/C 513/21)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Gericht Erster Instanz Eupen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ю

Ответник: Wallonische Region

Диспозитив

- 1) Следва ли член 49 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че той не допуска правна уредба на държава членка, съгласно която управител на дружество или независим работник или служител с местоживееие в тази държава може да се позовава на дерогация от задължението за регистрация в посочената държава членка на автомобил, регистриран в друга държава членка и предоставен на разположение от дружество, което е учтановено в тази друга държава членка и притежава или не притежава правосубектност, само в случай че документите, които удостоверяват, че заинтересованото лице изпълнява условията за прилагане на тази дерогация, се намират постоянно на разположение в този автомобил?
- 2) Следва ли член 49 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че той не допуска правна уредба на държава членка, която задължава управляващия съдружник на дадено дружество с местоживееие в тази държава членка да регистрира в тази държава автомобил, предоставен му на разположение от неговото дружество, установено в друга държава членка, като този управляващ съдружник не получава заплата или доходи от това дружество, но и не е в състояние да докаже реалната си роля в посоченото дружество, при положение че този автомобил не е нито предназначен да бъде основно и непрекъснато използван в първата държава членка, нито е използван по този начин в нея?

(¹) ОВ С 128, 12.4.2021 г.

Определение на Съда (шести състав) от 21 септември 2021 г. (преюдициално запитване от
Amtsgericht Lennestadt — Германия) — Nemzeti Útdíjfizetési Szolgáltató Zrt./NW

(Дело C-30/21) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Съдебно
сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Регламент (ЕС) № 1215/2012 — Член 1,
параграф 1 — Материален обхват — Понятие за граждански и търговски дела — Производство,
водено с цел събиране на такса за използване на платен път)

(2021/C 513/22)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Lennestadt

Страни в главното производство

Ищец: Nemzeti Útdíjfizetési Szolgáltató Zrt.

Ответник: NW

Диспозитив

Член 1, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „граждански и търговски дела“ по смисъла на тази разпоредба обхваща и делото по иск, с който се цели събиране по съдебен път на такса за използването на платен път и който е предявен от дружество, упълномощено по силата на закона, който квалифицира като частноправно отношението, възникващо по повод на използването на пътя.

⁽¹⁾ ОВ С 148, 26.4.2021 г.

Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 19 август 2021 г. —
DB/Austrian Airlines AG

(Дело C-510/21)

(2021/C 513/23)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: DB

Ответник: Austrian Airlines AG

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли първата медицинска помощ, която е оказана на борда на въздухоплавателното средство след злополука по смисъла на член 17, параграф 1 от Конвенцията за уеднаквяване на някои правила за международния въздушен превоз, подписана на 9 декември 1999 г. от Европейската общност и одобрена от името на Европейската общност с Решение 2001/539/ЕО на Съвета от 5 април 2001 г. ⁽¹⁾, и е довела до друго телесно увреждане на пътника, което може да бъде разграничено от реалните последици от злополуката, да се разглежда, заедно с пораздащото събитие, като една-единствена злополука?

2) При отрицателен отговор на първия въпрос:

Изключва ли член 29 от посочената конвенция правото на обезщетение за причинената от първата медицинска помощ вреда, ако това право наистина е предявено в рамките на давностния срок по националното право, но след изтичането на срока по член 35 от Конвенцията за предявяване на иск?

(¹) Решение на Съвета от 5 април 2001 година относно сключването от Европейската общност на Конвенцията за уеднаквяване на някои правила за международния въздушен превоз (Конвенцията от Монреал) (ОВ L 194, 2001 г., стр. 38; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 8, стр. 112).

**Преюдициално запитване от Curtea de Apel Cluj (Румъния), постъпило на 24 август 2021 г. —
ASA/DGRFP Cluj**

(Дело C-519/21)

(2021/C 513/24)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Cluj

Страни в главното производство

Жалбоподател: ASA

Ответник: DGRFP Cluj

Адресати на иск за гаранция: BP, MB

Преюдициални въпроси

1) Може ли Директивата за ДДС 2006/[1]12 (¹) като цяло, и по-конкретно членове 9, 12, 14, 62, 63, 65, 73 и 78 да се тълкуват в специфичен контекст като този по главното производство, в смисъл [че]:

— по отношение на настъпването на данъчното събитие при облагаеми сделки за продажба на недвижими имоти и по отношение на метода на определяне на съответната данъчна основа, *качество на данъчнозадължено лице имат и физическите лица, които са страни по договор за съдружие без юридическа правосубектност, [сключен] с данъчнозадълженото лице — платец на данъка за извършените доставки, който то е трябвало да начисли, като се има предвид, че договорът за съдружие не е бил регистриран пред данъчните органи преди започването на дейността, но е бил представен на последните преди издаването на данъчните административни актове?*

2) Може ли Директивата за ДДС 2006/112 като цяло, и по-конкретно член 167, член 168, буква а), член 178, буква а), член 179, както и принципът на пропорционалност и принципът на неутралитет да се тълкуват в специфичен контекст като този по главното производство, в смисъл че:

а) на данъчнозадълженото лице може да се предостави право на приспадане, когато то *не* е платец на данъка, нито е платило лично ДДС по получени доставки на стоки и услуги, използвани в рамките на облагаеми сделки, и когато ДДС се дължи или е платен по получени доставки от физически лица, *за които не е установено качеството на данъчнозадължени лица*, но които са страни по договор за съдружие без юридическа правосубектност, [сключен] с данъчнозадълженото лице — платец на данъка за извършените доставки, който то е трябвало да начисли, като се има предвид, че договорът за съдружие не е бил регистриран пред данъчните органи преди започването на дейността[:]

б) на данъчнозадълженото лице може да се предостави право на приспадане в специфичен контекст като този по главното производство, когато то *не* е платец на данъка, нито е платило лично ДДС по получени доставки на стоки и услуги, използвани в рамките на облагаеми сделки, и когато ДДС се дължи или е платен по получени доставки от физическо лице, *за което е установено качеството на данъчнозадължено лице*, което е страна по договор за съдружие без юридическа правосубектност, и което заедно с данъчнозадълженото лице също възнамерява да упражни или е могло да упражни правото си на приспадане, а последните са длъжни да платят данъка върху извършените от тях доставки, който е трябвало да начислят, като се има предвид, че договорът за съдружие не е бил регистриран пред данъчните органи преди започването на дейността?

3) При отрицателен отговор и/или с оглед и на принципа на правна сигурност:

допустимо ли е да се предави искане от данъчнозадълженото лице, което е длъжно да плати ДДС и съответните прилежащи разходи, срещу физически лица, за които не е установено качеството на данъчнозадължени лица и които са страни по договор за съдружие без юридическа правосубектност, [склучен] с данъчнозадълженото лице — платец на данъка за извършените доставки, който то е трябвало да начисли, като се има предвид, че договорът за съдружие не е бил регистриран пред данъчните органи преди започването на дейността, за да получи частта [от данъка], предвидена за разпределение на печалбата, която се полага на горепосочените лица въз основа на договора за съдружие във връзка със задължението на данъчнозадълженото лице за плащане на ДДС и на съответните прилежащи разходи?

(¹) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване от Pfälzisches Oberlandesgericht (Германия), постъпило на 24 август 2021 г. — MS/Saatgut Treuhandverwaltungs GmbH

(Дело C-522/21)

(2021/C 513/25)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Pfälzisches Oberlandesgericht

Страни в главното производство

Въззивник: MS

Въззиваел: Saatgut Treuhandverwaltungs GmbH

Преюдициален въпрос

Член 18, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1768/95 на Комисията от 24 юли 1995 година за установяване на реда и условията за прилагане на дерогацията, предвидена в член 14, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета относно правната закрила на Общността на сортовете растения (¹), доколкото съгласно упоменатите в него условия може да се иска минимално обезщетение за вреди в размер на четирикратната лицензна такса, съвместим ли е с Регламент (ЕО) № 2100/94 от 27 юли 1994 година относно правната закрила на Общността на сортовете растения (наричан по-нататък „основният регламент“) (²), и по-специално с член 94, параграф 2, първо изречение от него?

(¹) ОВ L 173, 1995 г., стр. 14; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 17, стр. 177.

(²) ОВ L 227, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 15, стр. 197.

Преюдициално запитване от Curtea de Apel București (Румъния), постъпило на 24 август 2021 г. — IG/Agencia Județeană de Ocupare a Forței de Muncă Ilfov

(Дело C-524/21)

(2021/C 513/26)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel București

Страни в главното производство

Жалбоподател въззивник: IG

Ответник въззиваел: Agenția Județeană de Ocupare a Forței de Muncă Ilfov

Преюдициални въпроси

- 1) Допускат ли разпоредбите на член 1, параграф 1 и член 2, параграф 1 от Директива 2008/94 ⁽¹⁾ с оглед на автономното понятие за „неплатежоспособност“ националното законодателство за транспониране на Директивата — член 15, параграфи 1 и 2 от Legea n. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale (Закон № 200/2006 за учредяване и използване на Гаранционен фонд за вземания по трудови правоотношения на работниците и служителите) във връзка с член 7 от Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 200/2006 (Методологични норми за прилагане на Закон № 200/2006) — с тълкуването, предоставено от Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (Върховен касационен съд — отделение за решаване на правни въпроси) с решение № 16/2018, според което 3-месечният период, за който Гаранционният фонд може да поеме и изплаща вземанията за заплати на неплатежоспособния работодател, се отнася само за датата на откриване на производството по несъстоятелност?
- 2) Допускат ли разпоредбите на член 3, [втора алинея] и член 4, параграф 2 от Директива 2008/94 член 15, параграфи 1 и 2 от Закон № 200/2006 за учредяването и използването на Гаранционен фонд за вземанията по трудови правоотношения на работниците и служителите — с тълкуването, предоставено от Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (Върховен касационен съд — отделение за решаване на правни въпроси) с решение № 16/2018, според което максималният 3-месечен период, за който Гаранционният фонд може да поеме и изплаща вземанията за заплати на неплатежоспособния работодател, попада в референтния интервал между трите месеца непосредствено преди откриването на производството по несъстоятелност и трите месеца непосредствено след откриването на производството по несъстоятелност?
- 3) Съответства ли на социалната цел на Директива 2008/94 и на разпоредбите на член 12, буква а) от Директивата националната административна практика, съгласно която въз основа на решение на Curtea de Conturi (Сметна палата) и при липсата на специална национална правна уредба, задължаваща работника да върне сумите, се пристъпва към събиране на сумите, за които се твърди, че са платени за периоди, които не са включени в регулаторната рамка или които са били поискани извън законоустановения давностен срок?
- 4) При тълкуването на понятието „злоупотреба“, съдържащо се в член 12, буква а) от Директива 2008/94, достатъчно обективно ли се обосновава актът за пристъпване към възстановяване от страна на работника, с декларираната цел за спазване на общия давностен срок, на вземанията за възнаграждения, платени от Фонда чрез съдебния ликвидатор?
- 5) Съвместими ли са с разпоредбите и целта на Директивата национално тълкуване и административна практика, при които вземанията за трудови възнаграждения, събирани от работниците, са приравнени на данъчни вземания, върху които се начисляват лихви и неустойки за забава?

⁽¹⁾ Директива 2008/94/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година относно закрилата на работниците и служителите в случай на неплатежоспособност на техния работодател (ОВ L 283, 2008 г., стр. 36).

**Преюдициално запитване от Curtea de Apel București (Румъния), постъпило на 24 август 2021 г. —
Agenția Municipală pentru Ocuparea Forței de Muncă București/IM**

(Дело C-525/21)

(2021/C 513/27)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel București

Страни в главното производство

Жалбоподател: Agenția Municipală pentru Ocuparea Forței de Muncă București

Отговорник: IM

Преюдициални въпроси

- 1) Допускат ли разпоредбите на член 1, параграф 1 и член 2, параграф 1 от Директива 2008/94 ⁽¹⁾ с оглед на автономното понятие за „неплатежоспособност“ националното законодателство за транспониране на Директивата — член 15, параграфи 1 и 2 от Legea n. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale (Закон № 200/2006 за учредяване и използване на Гаранционен фонд за вземания по трудови правоотношения на работниците и служителите) във връзка с член 7 от Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 200/2006 (Методологични норми за прилагане на Закон № 200/2006) — с тълкуването, предоставено от Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (Върховен касационен съд — отделение за решаване на правни въпроси) с решение № 16/2018, според което 3-месечният период, за който Гаранционният фонд може да поеме и изплаща вземанията за заплати на неплатежоспособния работодател, се отнася само за датата на откриване на производството по несъстоятелност?
- 2) Допускат ли разпоредбите на член 3, [втора алинея] и член 4, параграф 2 от Директива 2008/94 член 15, параграфи 1 и 2 от Закон № 200/2006 за учредяването и използването на Гаранционен фонд за вземанията по трудови правоотношения на работниците и служителите — с тълкуването, предоставено от Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (Върховен касационен съд — отделение за решаване на правни въпроси) с решение № 16/2018, според което максималният 3-месечен период, за който Гаранционният фонд може да поеме и изплаща вземанията за заплати на неплатежоспособния работодател, попада в референтния интервал между трите месеца непосредствено преди откриването на производството по несъстоятелност и трите месеца непосредствено след откриването на производството по несъстоятелност?
- 3) Съответства ли на социалната цел на Директива 2008/94 и на разпоредбите на член 12, буква а) от Директивата националната административна практика, съгласно която въз основа на решение на Curtea de Conturi (Сметна палата) и при липсата на специална национална правна уредба, задължаваща работника да върне сумите, се пристъпва към събиране на сумите, за които се твърди, че са платени за периоди, които не са включени в регулаторната рамка, или които са били поискани извън законоустановения давностен срок?
- 4) Представява ли с оглед на тълкуването на понятието „злоупотреба“, съдържащо се в член 12, буква а) от Директива 2008/94, достатъчно обективна обосновка актът за събиране от работника с декларираната цел за спазване на общия давностен срок, на вземанията за вознаграждения, платени от Фонда чрез съдебния ликвидатор?
- 5) Съвместими ли са с разпоредбите и целта на Директивата национално тълкуване и административна практика, при които вземанията за трудови вознаграждения, събирани от работниците, са приравнени на данъчни вземания, върху които се начисляват лихви и неустойки за забава?

⁽¹⁾ Директива № 2008/94/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година относно закрилата на работниците и служителите в случай на неплатежоспособност на техния работодател (ОВ L 283, 2008 г., стр. 36).

Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 9 септември 2021 г. —
UniCredit Bank Austria AG/Verein für Konsumenteninformation

(Дело C-555/21)

(2021/C 513/28)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: UniCredit Bank Austria AG

Ответник: Verein für Konsumenteninformation

Преюдициален въпрос

Следва ли член 25, параграф 1 от Директива 2014/17/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 година относно договорите за кредити за жилищни недвижими имоти за потребители и за изменение на директиви 2008/48/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, според която при упражняване на правото на кредитополучателя да погаси изцяло или отчасти размера на кредита преди изтичането на уговорения срок, дължимите от кредитополучателя лихви и зависещите от срока на договора разходи се намаляват пропорционално, докато за несвързаните със срока на договора разходи няма съответна уредба?

(¹) ОВ L 60, 2014 г., стр. 34.

Преюдициално запитване, отправено от Софийски градски съд (България) на 20 септември 2021 година — LM и NO / HUK-COBURG-Allgemeine Versicherung AG

(Дело C-577/21)

(2021/C 513/29)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Софийски градски съд

Страни в главното производство

Ищци: LM и NO

Ответник: HUK-COBURG-Allgemeine Versicherung AG

Преюдициални въпроси

1. Противоречи ли на чл. 1(1) от Втора моторна директива тълкуване на понятието „телесно увреждане“, че такова е наличие при наличие на душевни болки и страдания у дете от смърт на негов родител, вследствие на пътнотранспортно произшествие, само ако тези болки и страдания са довели до патологично увреждане на здравето на детето?
2. Важи ли принципът националният съд да тълкува националното право в съответствие с правото на Европейския съюз, тогава, когато националният съд прилага не своето национално право, а националното право на друга държава членка на Европейския съюз?

Преюдициално запитване от Finanzgericht Nürnberg (Германия), постъпило на 28 септември 2021 г. — A/Finanzamt M

(Дело C-596/21)

(2021/C 513/30)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Nürnberg

Страни в главното производство

Жалбоподател: A

Ответник: Finanzamt M

Преюдициални въпроси (¹)

1. Може ли на втория приобретател на стока да бъде отказано право да приспада данъчен кредит във връзка с нейното придобиване, тъй като той е трябвало да знае, че при първото прехвърляне първоначалният продавач е извършил измама с ДДС, въпреки че и първият приобретател е знаел, че първоначалният продавач е извършил измама с ДДС при първото прехвърляне?

2. При утвърдителен отговор на първия въпрос: следва ли отказът да се признае право на приспадане на данъчен кредит по отношение на втория приобретател да бъде ограничен до размера на причинената на държавния бюджет загуба на данъчни приходи вследствие на извършената данъчна измама?
3. При утвърдителен отговор на втория въпрос: следва ли причинената на държавния бюджет загуба на данъчни приходи да се изчислява
 - а. чрез сравняване на законово дължимия данък във веригата от доставки с действително определения данък,
 - б. чрез сравняване на законово дължимия данък във веригата от доставки с действително платения данък, или
 - в. по някакъв друг начин?

(¹) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Жалба, подадена на 28 септември 2021 г. от Unie van Professionele Transporteurs en Logistieke Ondernemers (UPTR) срещу определението, постановено от Общия съд (осми състав) на 28 юли 2021 г. по дело T-634/20, UPTR/Парламент и Съвет

(Дело C-603/21 P)

(2021/C 513/31)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Unie van Professionele Transporteurs en Logistieke Ondernemers (UPTR) (представител: F. Vanden Bogaerde, advocaat)

Други страни в производството: Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

- първо, жалбата да се обяви за допустима,
- второ, да се отмени член 2, точка 4 от Регламент (¹) (ЕС) 2020/1055 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2020 година за изменение на регламенти (ЕО) № 1071/2009, (ЕО) № 1072/2009 и (ЕС) № 1024/2012 с оглед на адаптирането им към развитието в сектора на автомобилния транспорт. Искането е с правно основание член 263 от консолидирания текст на Договора за функционирането на Европейския съюз и е направено на изложените по-нататък основания,
- трето, Съдът да не се произнася по съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Първо основание: допустимост на първоначалната жалба

Членовете на жалбоподателя трябва да могат да получат ефективна съдебна защита. За да могат да получат ефективна съдебна защита, в случая не бива да се възприема стеснително тълкуване на термина „засягат пряко и лично“. Това следва от особения наказателен/санкционен контекст, в който членовете на жалбоподателя не разполагат със субективно право и поради това нямат пряк достъп до съд.

Трудно би могло да се приеме за ефективна съдебна защита това, че членовете на жалбоподателя трябва да допуснат правонарушение, за да зависят тогава от контролните органи, които би трябвало да имат възможност, но не и задължение да започнат производство срещу тях или да ги санкционират. Освен това ефективната съдебна защита не е гарантирана, защото националният съд не винаги е длъжен да отправи преюдициално запитване до Съда.

Второ основание: посегателство срещу вътрешния пазар

Целта на член 3, параграф 3 от Договора за Европейския съюз е да се установи европейски вътрешен пазар. Този европейски вътрешен пазар се опира в частност на принципа на свободното движение на услугите.

Свободното движение на услугите в сектора на транспорта се урежда от разпоредбите на дял VI от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Като последица от това трябва да се работи за постепенна либерализация в автомобилния транспорт, и особено при каботажна.

Исторически погледнато, на транспортния пазар тази либерализация е и действително постигната. Налице е обаче отстъпление от постигнатата либерализация на транспортния пазар и премахването на ограниченията. Обжалваната разпоредба представлява още по-голямо отстъпление от постигнатата либерализация, тъй като съдържа широкообхватно ограничение, което е неблагоприятно най-вече за превозвачите, които са членове на жалбоподателя.

Съображенията, по които всъщност е въведено това ограничение, вече са отчетени чрез други законодателни мерки на Съюза (пакетът за мобилност).

Обжалваната разпоредба е приета в нарушение на член 3, параграф 3 ДЕС и на принципа на свободно движение на услугите съгласно дял VI от Договора за функционирането на ЕС и затова трябва да бъде отменена.

Трето основание: нарушение на принципа на пропорционалност

Оценката на въздействието на предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на регламенти (ЕО) № 1071/2009 и (ЕО) № 1072/2009 с оглед на адаптирането им към развитието в сектора на автомобилния транспорт е извършена с оглед на по-нататъшното либерализиране на каботажните превози в рамките на Европейския съюз.

В тази оценка на въздействието не е взет предвид евентуален срок на прекъсване, какъвто е предложен едва по-късно в хода на законодателния процес. Затова няма как да не се предположи, че въвеждането на четиридневен срок на прекъсване след осъществяването на последната каботажна операция ще има значително въздействие върху броя на каботажните превози в рамките на Европейския съюз. Последиците от този срок на прекъсване обаче не са анализирани в оценка на въздействието по време на законодателния процес.

При положение че става дума за изменение на уредбата на каботажните превози, с което вече постигнатото равнище на либерализация рязко е намалено чрез въвеждането на четиридневен срок на прекъсване след последната каботажна операция, не може да се твърди, че това не представлява „съществено“ изменение. Затова извършването на оценка на въздействието трябва да се смята за необходимо за по-нататъшния ход на законодателния процес.

Европейският парламент и Съветът нямат основание да твърдят, че актуализирането на оценката на въздействието не е било подходящо, нито необходимо за законодателния процес.

Затова липсата на актуализация на оценката на въздействието трябва да се разглежда като нарушение на принципа на пропорционалност, който Европейският парламент и Съветът са длъжни да спазват.

⁽¹⁾ ОВ L 249, 2020 г., стр. 17.

Преюдициално запитване от Městský soud v Praze (Чешка република), постъпило на 30 септември 2021 г. — Heureka Group a.s./Google LLC

(Дело C-605/21)

(2021/C 513/32)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Městský soud v Praze

Страни в главното производство

Ищец: Heureka Group a.s.

Ответник: Google LLC

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 21, параграф 1 от Директива 2014/104⁽¹⁾ и общите принципи на правото на Съюза да се тълкуват в смисъл, че Директива 2014/104, и по-специално член 10, е пряко или непряко приложима в разглеждания спор за всички иски за обезщетение поради нарушение на разпоредбите на член 102 ДФЕС, чието извършване е започнало преди влизането в сила на Директива 2014/104 и е приключило след изтичането на определения за въвеждането ѝ срок за транспониране, когато искът за обезщетение също е предявен след изтичането на срока за транспониране, или в смисъл, че член 10 от Директива 2014/104 се прилага само за частта от спорното поведение (и произтичащата от него част от вредата) след влизането в сила на Директива 2014/104 или пък след изтичането на срока за транспониране?
- 2) Трябва ли, имайки предвид смисъла и целта на Директива 2014/104 и/или член 102 ДФЕС и принципа на ефективност, член 22, параграф 2 от Директива 2014/104 да се тълкува в смисъл, че „всички различни от посочените в [член 22,] параграф 1 национални мерки, които са прие[т]и в съответствие с член 21“, са националните разпоредби за прилагане на член 10 от Директива 2014/104, с други думи първият или вторият параграф от член 22 от Директива 2014/104 се прилага за член 10 от Директива 2014/104 и правилата за давността?
- 3) Съответстват ли на член 10, параграф 2 от Директива 2014/104 и/или член 102 ДФЕС и принципа на ефективност национални разпоредби и тяхно тълкуване, обвързващи „узнаването, че е нанесена вреда“, което е релевантно за началото на субективния давностен срок, с узнаването от увреденото лице за „отделните частични вреди“, които се нанасят постепенно по време на трайно или продължавашо антиконкурентно поведение (тъй като в съдебната практика се изхожда от виждането, че искът за обезщетение е изцяло разделим) и по отношение на които [вреди] започват да текат отделни субективни давностни срокове, без значение дали увреденото лице знае какъв е пълният размер на вредата, произтичаща от цялостното нарушение на член 102 ДФЕС, тоест национални разпоредби и тяхно тълкуване, позволяващи давностният срок при иск за обезщетение за вреда, настъпила вследствие на антиконкурентно поведение, да започне да тече преди прекратяването на това поведение, изразяващо се поставяне и показване по по-благоприятен начин на собствен сравнител на цени в нарушение на член 102 ДФЕС?
- 4) Допускат ли член 10, параграфи 2, 3 и 4 от Директива 2014/104 и/или член 102 ДФЕС и принципът на ефективност национални разпоредби, съгласно които субективният давностен срок при иски за обезщетение е тригодишен и започва да тече от деня, в който увреденото лице е узнало или е могло да узнае за частичната вреда и кой е длъжен да я поправи, но не отчитат i) момента на прекратяване на правонарушението и ii) дали увреденото лице знае, че поведението съставлява нарушение на правилата за конкуренция, и които в същото време iii) не спират или прекъсват тригодишния давностен срок, докато се води производството пред Комисията, чийто предмет е все още продължавашо нарушение на член 102 ДФЕС, и iv) не съдържат правило, че спирането на давностния срок приключва най-рано една година след влизането в сила на акта относно нарушението?

⁽¹⁾ Директива 2014/104/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 ноември 2014 година относно някои правила за уреждане на иски за обезщетение за вреди по националното право за нарушения на разпоредбите на правото на държавите членки и на Европейския съюз в областта на конкуренцията (ОВ L 349, 2014 г., стр. 1).

**Преюдициално запитване от Cour d'appel de Paris (Франция), постъпило на 30 септември 2021 г. —
Doctipharma SAS/Union des Groupements de pharmaciens d'officine (UDGPO), Pictime Coreyre**

(Дело C-606/21)

(2021/C 513/33)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Paris

Страни в главното производство

Жалбоподател: Doctipharma SAS

Ответници: Union des Groupements de pharmaciens d'officine (UDGPO), Pictime Coreyre

Преюдициални въпроси

1. Може ли осъществяваната от Doctipharma дейност на и чрез неговия уебсайт www.doctipharma.fr да бъде квалифицирана като „услуга на информационното общество“ по смисъла на Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 г. ⁽¹⁾?
2. Попада ли в този случай осъществяваната от Doctipharma дейност на и чрез неговия уебсайт www.doctipharma.fr в приложното поле на член 85в от Директива 2001/83/ЕО от 6 ноември 2001 г. ⁽²⁾, изменена с Директивата от 8 юни 2011 г.?
3. Трябва ли член 85в от Директива 2001/83, изменена с Директивата от 8 юни 2011 г., да се тълкува в смисъл, че произтичащата от тълкуването на членове L. 5125-25 и L. 5125-26 от Кодекса за общественото здраве забрана за извършване на осъществяваната от Doctipharma дейност на и чрез неговия уебсайт www.doctipharma.fr представлява ограничение, обосновано с оглед на закрилата на общественото здраве?
4. При отрицателен отговор, трябва ли член 85в от Директива 2001/83, изменена с Директивата от 8 юни 2011 г., да се тълкува в смисъл, че допуска извършване на осъществяваната от Doctipharma дейност на и чрез неговия уебсайт www.doctipharma.fr?
5. Обоснована ли е в този случай с оглед на закрилата на общественото здраве по смисъла на член 85в от Директива 2001/83, изменена с Директивата от 8 юни 2011 г., забраната за извършване на дейността на Doctipharma, произтичаща от тълкуването на касационния съд на членове L. 5125-25 и L. 5125-26 от Кодекса за общественото здраве?
6. При отрицателен отговор, трябва ли член 85в от Директива 2001/83, изменена с Директивата от 8 юни 2011 г., да се тълкува в смисъл, че допуска извършването на дейност за предоставяне на „услуги на информационното общество“, предлагана от Doctipharma?

⁽¹⁾ Директива 98/34/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 22 юни 1998 година за определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти (ОВ L 204, 1998 г., стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 23, стр. 207).

⁽²⁾ Директива 2001/83/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, 2001 г., стр. 67; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 3).

Иск, предявен на 14 октомври 2021 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело C-633/21)

(2021/C 513/34)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: M. Kostantinidis, M. Noll-Ehlers)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

Ищецът моли Съда:

А) да установи, че Република Гърция:

— от една страна, като е превишавала системно и трайно годишните пределно допустими стойности на азотния диоксид в агломерацията на Атина (EL0003) от 2010 г., не е изпълнила задължението си по член 13 от Директива 2008/50/ЕО ⁽¹⁾ във връзка с приложение XI към директивата,

— от друга страна, като не е приела, считано от 11 юни 2010 г., мерките, необходими за гарантиране на спазването на годишните пределно допустими стойности на NO₂ в агломерацията на Атина (EL0003), не е изпълнила задълженията си по член 23, параграф 1 от Директива 2008/50 (във връзка с приложение XV, точка А, от посочената директива), и по-конкретно задължението, закрепено в член 23, параграф 1, алинея втора от директивата, да приеме подходящи мерки, така че периодът на превишаване да бъде възможно най-кратък,

В) да осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

С първото основание на иска Комисията подчертава, че Директива 2008/50 относно качеството на атмосферния въздух и за по-чист въздух за Европа задължава държавите членки да ограничават излагането на гражданите на азотен диоксид (NO₂). Според Комисията Република Гърция, въз основа на предадените от нея годишни доклади за качеството на въздуха, продължава да не гарантира след 2005 г. — годината, в която е станало задължително съобразяването с дневните и годишните пределно допустими стойности на азотен диоксид (NO₂) съгласно член 13 от Директива 2008/50 — съобразяването с дневните пределно допустими стойности в агломерацията EL0003 на Атина.

С второто основание на иска Комисията отбелязва, че член 23, параграф 1, алинея втора от Директива 2008/50 налага на държавите членки, в случай на превишаване на пределно допустимите стойности, ясно и незабавно задължение да въведат планове за качеството на въздуха, които съдържат подходящи мерки, така че периодът на превишаване да бъде възможно най-кратък. Комисията поддържа, че в нарушение на член 23, параграф 1 от Директива 2008/50, Република Гърция не е изготвила подходящ план за качеството на въздуха във връзка с азотния диоксид, що се отнася до агломерацията EL0003 на Атина.

(¹) Директива 2008/50/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 година относно качеството на атмосферния въздух и за по-чист въздух за Европа (ОВ L 152, 2008 г., стр. 1).

Определение на председателя на Съда от 24 септември 2021 г. (преюдициално запитване, отправено от Juzgado de lo Social nº 1 de Barcelona — Испания) — HV/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Дело C-258/20) (¹)

(2021/C 513/35)

Език на производството: испански

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

(¹) ОВ C 320, 28.9.2020 г.

Определение на председателя на Съда от 21 септември 2021 г. (преюдициално запитване, отправено от Софийски районен съд — България) — „Банка ДСК“ ЕАД/РП

(Дело C-689/20) (¹)

(2021/C 513/36)

Език на производството: български

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

(¹) ОВ C 88, 15.3.2021 г.

Определение на председателя на Съда от 20 септември 2021 г. (преюдициално запитване, отправено от Landesgericht Korneuburg — Австрия) — L GmbH/F GmbH, BW, SW

(Дело C-336/21) (¹)

(2021/C 513/37)

Език на производството: немски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

(¹) ОВ C 349, 30.8.2021 г.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 22 септември 2021 г. — Т и Д Контролни системи/EUIPO — Сигматрон
(Апарати и устройства за сигнализация)

(Дело T-503/20) ⁽¹⁾

(Промислен дизайн на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Регистриран промислен дизайн на Общността, представляващ апарати и устройства за сигнализация — Предходен промислен дизайн на Общността — Основание за обявяване на недействителност — Липса на оригиналност — Обявяване на предходния промислен дизайн за недействителен — Липса на последици — Оповестяване на предходния промислен дизайн — Информирани потребители — Степен на свобода на автора — Липса на различно общо впечатление — Член 6 и член 25, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 6/2002)

(2021/С 513/38)

Език на производството: български

Страни

Жалбоподател: „Т и Д Контролни системи“ ЕООД (Варна, България) (представител: П. Припърженски, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: П. Георгиева и А. Folliard Monguiral)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: „Сигматрон“ ЕООД (София, България) (представител: А. Костов, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на трети апелативен състав на EUIPO от 30 април 2020 г. (преписка R 956/2019-3), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни „Сигматрон“ и „Т и Д Контролни системи“

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда „Т и Д Контролни системи“ ЕООД да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 329, 5.10.2020 г.

Определение на Общия съд от 28 октомври 2021 г. — Diusa Rendering и Assograssi/Комисия

(Дело T-201/18) ⁽¹⁾

(Обществено здраве — Правила за превенция, контрол и ликвидирание на някои трансгенни спонгиформни енцефалопатии — Забрана за износ на органични торове и подобрители на почвата, получени от материали от категория 2 — Незапочване от Комисията на процедура за преразглеждане на забраната — Иск за установяване на неправотерно бездействие — Предлагане на проект за мерки за преустановяване на неправотерно бездействие — Липса на основание за признаване)

(2021/С 513/39)

Език на производството: италиански

Страни

Ищци: Diusa Rendering Srl (Plaisance, Италия) и Assograssi — Associazione Nazionale Produttori Grassi e Proteine Animali (Vuccinasco, Италия) (представител: М. Moretto, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: D. Bianchi, W. Farrell и B. Eggers)

Предмет

Иск с основание член 265 ДФЕС за установяване на неправомерно бездействие от страна на Комисията да започне процедурата по член 5а от Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията (ОВ L 184, 1999 г., стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 159), за да преразгледа забраната за износ на органични торове и подобрители на почвата, получени от материали от категория 2, установена в член 43, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002 (Регламент за страничните животински продукти) (ОВ L 300, 2009 г., стр. 1)

Диспозитив

- 1) Не се произнася по настоящия иск.
- 2) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски, както и съдебните разноски на Diusa Rendering Srl и на Assograssi — Associazione Nazionale Produttori Grassi e Proteine Animali.

(¹) ОВ С 166, 14.5.2018 г.

Определение на Общия съд от 25 октомври 2021 г. — 4В Comrapu/EUIPO — Deenz (Висулка (бижу))

(Дело T-329/20) (¹)

(Промислен дизайн на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Регистриран промислен дизайн на Общността, представляващ висулка (бижу) — Поддържане на промисления дизайн в изменен вид — Член 25, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 6/2002 — Правен интерес — Недопустимост)

(2021/C 513/40)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: 4В Comrapu Srl (Монтеджорджо, Италия) (представител: G. Vrogi, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: S. Scardocchia и A. Folliard Monguiral)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Deenz Holding Ltd (Дубай, Обединени арабски емирства) (представител: N. Alberti, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на трети апелативен състав на EUIPO от 19 март 2020 г. (преписка R 2449/2018-3), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни 4В Comrapu и Deenz Holding

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда 4В Comrapu Srl да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 247, 27.7.2020 г.

Определение на Общия съд от 22 октомври 2021 г. — Fachverband Spielhallen и LM/Комисия(Дело T-510/20) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Данъчно третиране на операторите на публични казина в Германия — Оплакване — Фаза на предварително разглеждане — Решение на Комисията, с което се установява липсата на държавна помощ — Условия за започване на официална процедура за разследване — Сериозни трудности — Понятие „държавна помощ“ — Прехвърляне на печалби — Предимство — Избирателност — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)

(2021/С 513/41)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Fachverband Spielhallen eV (Берлин, Германия), LM (представители: A. Bartosch и R. Schmidt, avocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: B. Stromsky и K. Blanck)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Федерална република Германия (представители: R. Kanitz и S. Costanzo)

Предмет

Жалба на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение С(2019)8819 final на Комисията от 9 декември 2019 г. относно Държавна помощ SA.44944 (2019/С ex 2016/FC) — Данъчно третиране на операторите на публични казина в Германия и Държавна помощ SA.53552 (2019/С ex 2019/FC) — Предполагаема гаранция за операторите на публични казина в Германия (гаранция за рентабилност) — Германия, тъй като с това решение е отхвърлено оплакването на жалбоподателите срещу факта, че сумите, преведени на провинция Северен Рейн-Вестфалия (Германия) от операторите на публични казина под формата на прехвърляне на печалбите, са подлежали на приспадане от данъчната основа на патентния данък и на данъка върху доходите или корпоративния данък

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Fachverband Spielhallen eV и LM понасят, освен направените от тях съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.
- 3) Федерална република Германия понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 329, 5.10.2020 г.

Определение на Общия съд от 22 октомври 2021 г. — Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior/Комисия(Дело T-22/21) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Инструмент за предприемаческа помощ — Трета държава — Национална обществена поръчка — Прекратяване на договора от възлагащия орган — Искане за привеждане в изпълнение от възлагащия орган на банкова гаранция — Приподписване от началника на делегацията на Европейския съюз в третата държава или от неговия заместник — Липса на компетентност)

(2021/С 513/42)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior, SL (Мадрид, Испания) (представители: D. Luff и R. Sciaudone, avocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: D. Bianchi и T. Van Noyen, agents)

Предмет

Искане на основание на член 263 ДФЕС за отмяна на писмото на Комисията от 5 ноември 2020 г. с номер GK/Regio.ddg.d. 1(2020)6793282 относно привеждането в изпълнение на банковата гаранция, поискана от турското Министерство на науката, промишлеността и технологиите

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior, SL да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 128, 12.4.2021 г.

Определение на председателя на Общия съд от 25 октомври 2021 г. — Troy Chemical Company и Troy/Комисия

(Дело T-297/21 R)

(Обезпечително производство — Биоциди — Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/348 — Одобряване на карбендазим като съществуващо активно вещество за употреба в биоциди от продуктови типове 7 (консерванти за покрития) и 10 (консерванти за зидария) — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)

(2021/C 513/43)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Troy Chemical Company BV (Делфт, Нидерландия), Troy Corp. (Флорхам Парк, Ню Джърси, Съединени щати) (представители: D. Abrahams, H. Widemann и L. Gorywoda, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: R. Lindenthal и M. Farley)

Предмет

Искане на основание член 278 ДФЕС и член 279 ДФЕС, от една страна, за спиране на изпълнението на Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/348 на Комисията от 25 февруари 2021 година за одобряване на карбендазим като съществуващо активно вещество за употреба в биоциди от продуктови типове 7 и 10 (ОВ L 68, 2021 г., стр. 174), и, от друга страна, за постановяване на всяка друга временна мярка, която Общият съд прецени за подходяща

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за спиране на изпълнението.
- 2) Не се произнася по съдебните разноски.

Жалба, подадена на 14 септември 2021 г. — WO/EPPO

(Дело T-603/21)

(2021/C 513/44)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: WO (представител: V. Vitkovskis, lawyer)

Ответник: Европейска прокуратура (EPPO)

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- на основание член 270 ДФЕС да отмени необоснованото и незаконосъобразно решение 028/2021 на колегията на ЕРРО относно отхвърлянето на кандидатурата на жалбоподателя за поста европейски делегиран прокурор,
- да разпорежи на ЕРРО да заплати на жалбоподателя обезщетение за това че защитата на личните му данни е била нарушена, за несправедливите процедури за назначаване и за незаконосъобразното решение да се отхвърли кандидатурата му за поста европейски делегиран прокурор.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква девет основания.

1. Първо основание: обжалваното решение се основава единствено на презумпции, като липсват мотиви по същество.
2. Второ основание: в обжалваното решение се съдържа лъжлива информация за жалбоподателя.
3. Трето основание: обжалваното решение се основава на незаконосъобразно получени лични данни, свързани с жалбоподателя.
4. Четвърто основание: личните данни на жалбоподателя са били нарушени от ЕРРО, включително във връзка с някои данни в решението.
5. Пето основание: обжалваното решение е свързано и се основава на дисциплинарното наказание, наложено на жалбоподателя преди повече от петнадесет години. В Европейския съюз не съществува правна система и/или акт, която/който позволява административни нарушения/дисциплинарно провинение да се вземат предвид като релевантни след като са изминали петнадесет години.
6. Шесто основание: нито един от доводите на жалбоподателя не е взет предвид. Те не са разгледани.
7. Седмо основание: процедурата за назначаване е нарушена поради прилагането на допълнителни критерии по отношение на жалбоподателя и поради оценяването му за по-дълъг период спрямо другите номинирани. Следователно е бил нарушен принципът на равно третиране на всички номинирани.
8. Осмо основание: във връзка с отхвърлянето на кандидатурата на жалбоподателя е приложен несъществуващ правен акт.
9. Девето основание: принципът на лоялно сътрудничество между държавите членки и институциите на ЕС е нарушен от ЕРРО. Становището на институцията в държавата членка, която е номинирала лицето за поста европейски делегиран прокурор, не е взето предвид. Твърди се, че ЕРРО също така е преценила неправилно критериите за допустимост на номинираното лице.

Жалба, подадена на 27 септември 2021 г. — ВЗ/ЕЦБ

(Дело T-631/21)

(2021/С 513/45)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ВЗ (представител: Н. Tettenborn, lawyer)

Ответник: Европейска централна банка (ЕЦБ)

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решенията на Изпълнителния съвет на ЕЦБ от 16 март 2021 г. и от 13 юли 2021 г., тъй като в тях съответно:
 - а) се преоценява положението на жалбоподателя и му се предоставя обезщетение *ex aequo et bono* в размер на 50 000 EUR, за да бъде обезщетен за вредите (включително всички вреди, причинени от нарушенията, идентифицирани в писмото на Генерална дирекция „Човешки ресурси“ от 12 януари 2021 г.), които са му причинени, и б) се отхвърля нарочната му жалба, подадена на 18 май 2021 г. срещу решението на Изпълнителния съвет от 16 март 2021 г.,
- да осъди ЕЦБ да заплати на жалбоподателя:
 - обезщетение в размер на 200 000 EUR за нарушение на член 8 от ЕКПЧ относно незачитането на личния живот на жалбоподателя по отношение на неговото достойнство и професионален интегритет,
 - обезщетение в размер на 130 000 EUR за нарушение на член 8 ЕКПЧ относно незачитането на личния живот на жалбоподателя по отношение на правото му на здравеопазване,
 - обезщетение за неимуществени вреди в размер на 20 000 EUR за използване на неточния доклад от разследването и на отмененото решение по дело F-43/10, изпращайки тези документи на [confidential],
 - за загуба в доходите, като сумата бъде изчислена според резултата от в момента висящото дело T-500/16,
 - обезщетение за неимуществени вреди в размер на 20 000 EUR за унищожаване на файловете от разследването,
 - обезщетение за неимуществени вреди в размер на 52 000 EUR за забавянето в оценяването на жалбоподателя и в решението относно процедурата за годишно преразглеждане на заплатите и премиите (Annual Salary and Bonus Review, ASBR) за 2007 г., включващо периода от 2007 до 2021 г.,
 - обезщетение в размер на 150 000 EUR за имуществени и неимуществени вреди поради липсата на оценка и на решение относно ASBR,
 - обезщетение в размер на 700 000 EUR (имуществени и неимуществени вреди) за окончателното погиване на възможност поради липсата на ново разследване.
- да осъди ЕЦБ да заплати направените от нея съдебни разноски, както и тези на жалбоподателя, възникнали в хода на настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква пет основания.

1. Първо основание: решението на Изпълнителния съвет от 16 март 2021 г. е опорочено от редица фактически и правни грешки, а член 8.2.1 от Правилата, приложими за ЕЦБ, и член 42 от Условиата на работа на персонала на ЕЦБ са изопачени и неправилно приложени.
2. Второ основание: нарушение на член 266 ДФЕС, включително непредоставянето на: а) дължимото обезщетение за претърпените вреди, а не обезщетение, определено по справедливост (най-вече *ex aequo et bono*); б) надлежно обезщетение на жалбоподателя за всички неизгоди/вреди, включително обезщетение за погиването на възможност, причинено от факта, че ЕЦБ не може да проведе ново разследване, а също и според принципа на пропорционалност и недопускане на дискриминация, и в) обезщетение за миналите последици на отменените решения.
3. Трето основание: нарушение на принципите на прозрачност и на добра администрация, както и на членове 41, 42 и 47 от Хартата на основните права на ЕС и нарушение на принципите на правна сигурност и на право на обжалване.

4. Четвърто основание: нарушение на дължимата грижа, на благоденствието на персонала и на членове 21 и 31 от Хартата на основните права на ЕС.
5. Пето основание: изложените мотиви не са добре обосновани.

Жалба, подадена на 25 октомври 2021 г. — energy cake/EUIPO — Foodtastic (ENERGY CAKE)

(Дело T-686/21)

(2021/C 513/46)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: energy cake GmbH (Виена, Австрия) (представител: Rechtsanwalt A. Bernegger)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Foodtastic GmbH (Дортмунд, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „ENERGY CAKE“ — заявка за регистрация № 14 808 935

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 11 август 2021 г. по преписка R 2324/2020-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 59, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) във връзка с член 7, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 25 октомври 2021 г. — BNP Paribas Public Sector/ЕСП

(Дело T-688/21)

(2021/C 513/47)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: BNP Paribas Public Sector SA (Париж, Франция) (представители: A. Champsaur и A. Delors, avocats)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране (ЕСП)

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени на основание членове 256 ДФЕС и 263 ДФЕС решението на ЕСП от 13 август 2021 г. с референтен номер *sgb.e.e4.co(2021)570897* в частта, в която отказва възстановяването на сумите, съответстващи на паричните обезпечения за неотменимите ангажименти за плащане (НАП) за периода 2015 г. — 2021 г., в нарушение на член 7, параграф 3 от Регламент за изпълнение 2015/81,
- на основание на договори 2016-2021 г. и на членове 272 ДФЕС и 340 ДФЕС:
 - да установи, че като е отказал да възстанови сумите, съответстващи на паричните обезпечения за неотменимите ангажименти за плащане (НАП) за периода 2016 г. (включително) — 2021 г. (включително), ЕСП е нарушил задължението си за възстановяване по клауза 12.5 от всеки от договорите за периодите на участие 2016 г. — 2021 г., която изрично предвижда прилагането на член 7, параграф 3 от Регламент за изпълнение 2015/81, и
 - да разпреди на ЕСП да възстанови на жалбоподателя сумите, които съответстват на паричните обезпечения, задържани от ЕСП в нарушение на договорните му задължения, както и всички разходи, лихви за забава и акцесорни плащания от всякакво естество (или алтернативно да плати на жалбоподателя тези суми като обезщетение за вреди за нарушаването на посочените договори),
- като главно искане за договор 2015 г. и при условията на евентуалност за договори 2016-2021 г. на основание на извъндоговорната отговорност на ЕСП и на член 340 ДФЕС:
 - да установи, че отказът на ЕСП да възстанови сумите, които съответстват на паричните обезпечения за неотменимите ангажименти за плащане (НАП) за периода 2015 г.—2021 г. (включително) представлява неоснователно обогатяване, и
 - да разпреди на ЕСП да възстанови на жалбоподателя посочените суми, задържани от ЕСП без правно основание, както и всички разходи, лихви за забава и акцесорни плащания от всякакво естество,
- да осъди ЕСП да заплати всички съдебни разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на член 7, параграф 3 от Регламент за изпълнение 2015/81 ⁽¹⁾ и на Регламента относно Единния механизъм за реструктуриране (РЕМП), тъй като решението на ЕСП нарушава член 7, параграф 3 от Регламент за изпълнение 2015/81, който изрично предвижда, че неотменимите ангажименти за плащане на дадена институция, която вече не попада в обхвата на Регламент (ЕС) № 806/2014 ⁽²⁾, се отменят, а обезпечението, свързано с тези ангажименти, се връща.
2. Второ основание: грешка при прилагане на правото, допусната от ЕСП с прилагането към неотменимите ангажименти за плащане на член 70, параграф 4 от Регламента относно Единния механизъм за реструктуриране (РЕМП), макар последният да се отнася само до предварителните парични вноски, както и със смесването на паричните вноски с паричните обезпечения за неотменимите ангажименти за плащане.
3. Трето основание: нарушение на договорните клаузи, които обвързват ЕСП, което ангажира неговата извъндоговорна отговорност. Всъщност жалбоподателят счита, че отказът на ЕСП да възстанови сумите, които съответстват на паричните обезпечения за неотменимите ангажименти за плащане за периода 2016 г.—2021 г., представлява нарушение на посочени договор.

За договори 2016-2021 г. жалбоподателят посочва и основание, изтъкнато при условията на евентуалност. В това отношение той посочва, че отказът на ЕСП да възстанови сумите, които съответстват на паричните обезпечения за неотменимите ангажименти за плащане за периода 2015 г.—2021 г., представлява неоснователно обогатяване на ЕСП.

- (¹) Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/81 на Съвета от 19 декември 2014 година за определяне на еднообразни условия за прилагане на Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предварителните вноски в Единния фонд за реструктуриране (ОВ L 15, 2015 г., стр. 1).
- (²) Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 2014 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 22 октомври 2021 г. — Аукен и др./Комисия

(Дело T-689/21)

(2021/C 513/48)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Margrete Auken, Tilly Metz, Jutta Paulus, Michèle Rivasi и Kimberly van Sparrentak (представител: В. Kloostra, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени решението за мълчалив отказ на ответника от 13 август 2021 г., след като жалбоподателите са потвърдили заявката си от 30 юни 2021 г. срещу решението от 9 юни 2021 г. да се откаже частично достъп до заявените от жалбоподателите документи и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите изтъкват пет основания.

1. Първо основание: ответникът приложил незаконосъобразно изключенията, предвидени в първото тире на член 4, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 (¹).
2. Второ основание: ответникът не обосновал прилагането на изключенията по член 4 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 и по този начин нарушил Регламент (ЕО) № 1049/2001, тъй като не последвало стриктно тълкуване и прилагане на първото тире на член 4, параграф 2 и член 4, параграф 3 от Регламент (ЕО) 1049/2001 от ответника.
3. Трето основание: ответникът не последователно приложил изключенията, предвидени в първото тире на член 4, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1049/2001.
4. Четвърто основание: ответникът не взел предвид, че съществува по-висш обществен интерес от оповестяването на заявената информация.
5. Пето основание: обжалваното решение нарушава член 52, параграф 3 от Хартата на основните права на ЕС и член е 10, точка 1 от Европейската конвенция за правата на човека.

(¹) Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

Жалба, подадена на 25 октомври 2021 г. — LW Capital/Комисия

(Дело T-690/21)

(2021/C 513/49)

*Език на производството: немски***Страни**

Жалбоподател: LW Capital (Мюнхен, Германия) (представител: Rechtsanwalt C. Ziegler)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени частично Решение на Комисията от 3 юни 2021 г. относно държавна помощ SA.56826 (2020/N) — Германия — Реформиране на германския Kraft-Wärme-Kopplungsgesetzes 2020 [Закон за когенерация на топлинна и електрическа енергия] („KWKG“), както и относно държавна помощ SA.53308 (2019/N) Германия — Изменение в подкрепата за съществуващите инсталации за комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия 2019 г. (член 13 от KWKG) (ОВ С 306, 2021 г., стр. 1 и 2), доколкото то не повдига съмнения относно: (i) подкрепата за производството на електроенергия от комбинирано производство в нови, модернизирани и преоборудвани високоефективни инсталации за комбинирано производство на енергия и (ii) подкрепата за производството на електроенергия от комбинирано производство на енергия във високоефективни съществуващи инсталации на газ за комбинирано производство на енергия в сектора на централизираното топлоснабдяване,
- да осъди Комисията да заплати направените от нея съдебни разноски и тези на жалбоподателя.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква едно-единствено основание.

С единственото си основание жалбоподателят оспорва решението поради „нарушение на Договорите или на всякаква правна норма, свързана с тяхното изпълнение,“ по смисъла на член 263, алинея 4 във връзка с алинея 2 ДФЕС. Посоченото нарушение се състояло в това, че Комисията е трябвало да има съмнения в предложената от Германия уредба на държавните помощи и поради това е била длъжна да инициира официалната процедура по разследване по смисъла на член 108, параграф 2 ДФЕС. Като е пропуснала да направи това, Комисията нарушила процесуалните права на жалбоподателя.

Жалбоподателят се позовава на нарушаване на процесуалните права съгласно член 108, параграф 2 във връзка с член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС и на нарушаване на принципите на недопускане на дискриминация, на пропорционалност и на оправданите правни очаквания, както и на погрешната преценка на фактите.

Жалба, подадена на 27 октомври 2021 г. — Alcogroup и Alcodis/Комисия

(Дело T-691/21)

(2021/C 513/50)

*Език на производството: френски***Страни**

Жалбоподатели: Alcogroup (Брюксел, Белгия) и Alcodis (Брюксел) (представители: P. de Bandt, C. Binet и M. Nuytten, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски по настоящото производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват две основания в подкрепа на жалбата срещу решението на Комисията от 17 септември 2021 г., с което жалбоподателите са приканени да започнат отново, при определени условия, процедурата за постигане на споразумение в рамките на преписка АТ.40054 — Ethanol Benchmarks.

1. Първо основание: нарушаване на правилата, приложими в областта на постигането на споразумение. В това отношение жалбоподателите посочват, че като е приела обжалваното решение, с което жалбоподателите са приканени да започнат отново процедурата за постигане на споразумение при определени условия, Комисията е нарушила приложимите правила за постигане на споразумение. Всъщност приложимите правила не позволявали на Комисията, от една страна, да открие отново процедурата за постигане на споразумение на този етап на производството, и от друга страна, да направи това, като задължи жалбоподателите да се откажат от всякакво обсъждане по отношение на деянията, за които са упрекувани.
2. Второ основание: нарушаване на правото на защита. Жалбоподателите смятат, че Комисията не може да постави откриването на нова процедура за постигане на споразумение в зависимост от условието те да се откажат от доводите, които са представили в рамките на обикновеното производство след неуспешното провеждане на първата процедура за постигане на споразумение.

Определение на Общия съд от 20 октомври 2021 г. — Diageo и др./Комисия

(Дело Т-473/19) ⁽¹⁾

(2021/С 513/51)

Език на производството: английски

Председателят на втори състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 312, 16.9.2019 г.

Определение на Общия съд от 20 октомври 2021 г. — AstraZeneca и др./Комисия

(Дело Т-476/19) ⁽¹⁾

(2021/С 513/52)

Език на производството: английски

Председателят на втори състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 312, 16.9.2019 г.

Определение на Общия съд от 27 октомври 2021 г. — Teva/Комисия и ЕМА

(Дело Т-628/19) ⁽¹⁾

(2021/С 513/53)

Език на производството: английски

Председателят на пети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 383, 11.11.2019 г.

Определение на Общия съд от 26 октомври 2021 г. — Puma/EUIPO — Caterpillar (SPEEDCAT)(Дело T-515/20) ⁽¹⁾

(2021/С 513/54)

Език на производството: английски

Председателят на шести състав разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 329, 5.10.2020 г.

Определение на Общия съд от 28 октомври 2021 г. — TrekStor/EUIPO (e.Gear)(Дело T-708/20) ⁽¹⁾

(2021/С 513/55)

Език на производството: немски

Председателят на шести състав разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 28, 25.1.2021 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации
на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG